

трети по-простички. Ч. 64. Стоянка съ единъ катъ вѣти дрѣшки да я дадъ да слугува на селенинъ, това бѣше за майка ѿ смъртъ. Зк. 103.

Катѣкъ* (*qātyg, s. t. ce qu'on mange avec le pain*) всѣ, что ѣдятъ съ хлѣбомъ: Тіе си ѣдѣтъ сухъ хлѣбъ безъ катѣкъ.—Нашите букурешки бжлгаре гжлталѣ неговите високи фрази безъ никакавъ катѣкъ (*приправа*). З. 335. *уменьш.* **Катѣчецъ** с. м. „Мамо, дай ми хлѣбецъ!“ „Земѣ си“. „Амѣ дай ми и катѣчецъ!“

Катѣръ* (*qatyr, s. t. Mule, mulet*). с. м. мулъ: Заналила съм девет ахъри, Девет ахъри, итали съ катѣри, ахъри горѣтъ, катѣри реватъ, яра си дига до синѣ небо.—Д. 56, 4—7. Отиде въ тѣмни ахъри, извади девет катѣри, и ги с жѣтици патвѣри. Д. 22, 33—35. (*може что муле*).

Катѣръ с. м. *обыкновен. во мн. ч.* **Катѣре** башмаки: Кой-то носи дебѣли царвуле, той може да носи и еменни; а кой-то носи карловски червени катѣре, той не може да носи царвуле. З. 227. Кольо му занесалъ катѣрете си да му ги подкове, а той понскалъ шестъ гроши. З. 303. *ум.* **Катѣрче** с. с. *обыкновен. во мн.* **Катѣрчета** башмачки (*ср. калеври*).

Кауѣкъ* (*qāvouq, s. t. Bonnet de drap rond aplati par le haut et autour duquel les Turcs entortillent une pièce de mousseline*). с. м. высокая турецка шанка: И живо се размърдале челмитѣ и кауцитѣ. Пс. 11—12 р. 132. Въ ржка държалъ зеленъ байракъ Съ полвина-мечниъ знакъ, И е размивалъ изъ Русчукъ Съ два лакта дългий си каукъ. Пс. 11—12. р. 136.

Кауль* (*qavl et qavoul s. a. 1. Le dire, assertion, opinion 2. Parole 3. Accord, pacte, consentement*) с. м. 1) условіе, договоръ: Кога ми ѿ не'еста посваршило, Големъ кауль той ми въззало: „Ако земашь твои-те мнуко'и, Твоѣ мнуко'и, войной сино'и, Ке сѣ вратишь назадъ безъ не'еста. М. 57. Кауль стори вась да ве не земашь, За да пострамотишь ваши вуйко. М. 57. Нено бре чобано! Ты да свиринишъ Нено, Язи да играя. Изъ кауль чина: Ако Нено ты натсвиринишъ, Ке ты дадемъ Нено, Наймалката керка. В. 36. **Дръжъ кауль Давамъ кауль Ловъ са на кауль Хващамъ са на кауль:** бьюсь объ закладъ, держу пари: Хайде да са хванемъ на кауль!

Каунка с. ж. большая слива (*може что драунка, драуня*).

Каунъ* с. м. дыня: Жолто куче подъ плетъ лежи (пенунъ, каунъ). М. р. 532. (*лат.*) (*ср. кавунъ, пипонъ*).

Каур(ин)ъ* (*guiñavour, guiaour sub. et adj t., corrompu de kiasir ou de guebr—infidèle, mécréant, épithète injurieuse employée souvent par les Turcs à l'égard des chrétiens*) с. м. гяуръ, невѣрный, христіанинъ: